

„Oredowak“

Wzrost: oddzielnie w tygodniach i dniach świętecznych.

Przedpłatna kwartalnie wynosi w miarę 3 zł., na poczestach 2 zniżki 25 fen.

Każdy egzemplarz sprzedaje się po 10 fen.

Reklamacji nie zwraca się, ale je się słyszy.

ORGANUM.

Opłeszczenie przyjeżdża się za opłatą większą pątkową. Ekspedycja Wiedeńska ulica numer 8. Listy adreśata należy franco pod adresem: Redakcja „Orgdowika“ Poznań.

Dziś Weroniki p. Jutro Agaty p.

Poznań, środa 4 lutego 1891.

Siłnica wachół 7,40 Zachód 4,49 Księżyca wach 3,33 rano Zach. 11,7

Redakcja i Ekspedycja Wiedeńska ulica nr. 8, parter.

Przedpłatna na luty i marzec

na poczestach	1 m. 50 fen.
w miesiącu	1 m. 40 fen.
z odnośnieniem	1 m. 50 fen.

Poznań, dnia 3 lutego.

Pleszew. 1 lutego. (Sprawozdanie z odbytego wiccia w Pleszewie dnia 1 lutego r. b. w sprawie zakonu OO. Jezuitów, w sprawie szkółnictwa i socjalizmu.)

Na obzernej sali hotelu Victoria zebrało się wiceowników tyłu, że sala ostatecznie wszystkich pomieścić nie mogła.

Wiece zaczął ks. prob. Michnikowski z Pleszewa w krótkim lecz dosadnym przemówieniu, proponując p. dr. Mukulowskiego z Kowalewa na przewodniczącego, który ukonstytuował się biuro, oddał głos ks. prob. dr. Kobowiczowi z Gzernina.

Dotyczy ten mowa zaznaczył najprzód, że wiece miało się już odbyć przed dwoma tygodniami; komitet pleszewski uległ wszakże prośbie komiteta w przewodniczącego, który ukonstytuował się biuro, oddał głos ks. prob. dr. Kobowiczowi z Gzernina.

Dotyczy ten mowa zaznaczył najprzód, że wiece miało się już odbyć przed dwoma tygodniami; komitet pleszewski uległ wszakże prośbie komiteta w przewodniczącego, który ukonstytuował się biuro, oddał głos ks. prob. dr. Kobowiczowi z Gzernina.

Mowa roztoczył w dalszym ciągu całą historią zakonu OO. Jezuitów od sw. Ignacego Lojoli aż do najnowszych czasów, wyliczając zasługi wybitnych zakonników. Za właśnie sobie intencją, popartą, rekrzym prawie katematycznymi dowodami, przyznał każdego słuchacza, że zakony OO. Jezuitów są niezbędne dla kraju i że naraż się powrota OO. Jezuitów koniecznie domagać należy.

Wicewocny wysłuchawszy pięknej mowy z wyjątkową uwagą, obywateli mowa bezczemnie oklaskami i przyjęli rezolucją wiccia poznańskiego w całości.

Drugi mowa wicewocny p. Niemcewiczki Jędrka młody, lecz wobec społeczności naszego wiccia zaśluzony a ogólną sympatją cieszący się obywateli, młodzi o szkółnictwie i socjalizmie. Mowa jego nadzwyczaj piękna, natchniona ciepłem patryotyzmem, wywołała na słuchaczach głębokie wrażenie, to też jednolitością wicewocny przyjęli mowę proponowaną rezolucją wiccia poznańskiego.

Gdy się w powyższy sposób wyczerpał porządek dzienny, solowano wiece.

Politycy reprezentowali p. bormistrz Gabler i p. komisarz Sikorski z Pleszewa.

Listy do „Oredownika“.

Swarzędz. 1 lutego. Dziś odbył się tu przy dość liczącej publiczności teatr amatorski, z którego pp. amatorzy dosyć się dobrze wywiązał. Zatałowaliśmy bowiem tydzień, iż p. J. Zaporowski dla ważnych przeszkód nie mógł nam tak i raz przy teatrze nie pomódz. Zmuszeni byliśmy przeto poszukać sobie innych panów i to pp. Mikajłewskiego i K. Nowaka, którzy przyjawili na siebie ten obowiązek mozolny, spełnili go z wielką starannością i poświęceniem. Za co zasłużyli sobie na publiczne podziękowanie. Zasyłamy im za to staropolski „Bóg zapłać“.

Nowiny polityczne.

— **Główne wiadomości.** Najważniejszą dzisiaj sprawą w Prusach i w Niemczech całych jest sprawa Jezuitów. Niemcy protestanci tracą przy tem głowę. Sadzą się na to, aby jak naj-

więcej podpisów zebrać pod petycję przeciw OO. Jezuitom: kto żywy, ten podpisuje. W małej powiaty Wyszogł Hesyji na 200 000 dusz podpisał petycję przeciw Jezuitom aż 80 000 ludzi, a wicę prawie wszyscy dojrzały mężczyźni podpisali ją musieli.

O Jezuitów samych im nie chodzi, ile raczej o przewagę Kościoła katolickiego nad protestantyzmem. Wszystkie raki Niemców liberatów, cokolwiek rząd czyni dla katolików. Wicę zysmają się na to, że rząd chce zwrócić Biskupowi całe 16 milionów zabranych im podczas walki kulturalnej, że chce znosić szkoły symulante a zaprowadzić wyznawstwo. W gazetach swych rządowi, że jeśli będzie tak dalek katolików popierał, to nich nie leży na dotychczasową stałą i wierną pomoc liberatów. Nie brak nawet lamentacji — nad smutną przyszłością Niemiec. Liberatowicie przewidują już, że jedność niemiecka rozbić będą z jednej strony socjaliści, z drugiej katolicy a w pierwszym rzędzie naturalnie Jezuiti, podczas gdy rząd sam będzie słaby, bo będzie mu brakło jedynych wiernych stróżów jedności niemieckiej, tj. liberatów.

A jednak dla katolików nie jeszcze takiego nie uczyniono. Znosi się nawet na to, że rząd pruski przy nowym projekcie szkolnym obciąże naukę religii pod wój rząd, a Biskupowi pozwoli się mieszzać do tego, o ile będzie chciał. Znosi się na to, że nauka religii katolickiej będzie dzieciom udzielana w szkole przez rząd, nie przez Kościół, a to jest wicę przeciwne nauce Kościoła Chrystusowego. Jakże więc tu mówić o jakichś chrześcijańskich ustępstwach rządowi dla katolików?

W Królestwie Polskiem pozomozono w bardzo wielu miejscach karczemny, a pozaprowadzono tak zwane „gospody chrześcijańskie“. W tych gospodach żyda nie było, jak w karczemni, wódki też nie, za to była herbata, ciepłe jedzenie a wszystko tamie, prócz tego szlachta, którym te gospody były własnością, kazała wykładac w tych gospodach pisemka ludowe. Nie było w tem żadnej polityki, tylko lud chroniono przed przyjeżdżaniem. Dopóki był generał-gubernatorem książę Albedyński, gospody się rozwijały. Ale po jego śmierci za rządów Horkei dopatrzono się w nich polityki, nazwano je „klubami chłopieckimi“ i wszystkie gospody pokasowano. Teraz znowu powstają karczemny, żyd rozpiął lud a Rosya choć żydów u siebie nie ma w Królestwie; za pomocą żydów w ten sposób szerył między ludem polskim „cywilizację“.

— **Rząd rosyjski teżi katolizmem i polskości,** gdzie może i jak może. Na Podlasiu i w Chełmskim Unitów marują i Rosyanie rozgłaszają, że tam nie ma wcale unitów, że lud wszystek jest prawosławny. Gdy kiedy ten lud prawosławny nie chce się trzymać przepisków powstawsia i żyje — po katolicku i po polsku. Wiadło to podczas święta Bożego Narodzenia i Wielikiejnoy. Jak wiadomo, podług rzymskiego kalendarza Nowy Rok rzyjski i skutkiem tego wszystkie święta przypadają o 13 dni później od zwyczajnego Nowego Roku. Otóż z Chetna pisał do „Moskiew. Wied.“, że ten laudek, którego Rosya dostala na prawosławie, jest taki uparty, że choć mu nie wolno święt katolickich obchodzić, to jednak, gdy przyjdzie Boże Narodzenie polskie przez dwa dni obchodzić te święta po ciemni, nawet wiać obchodzić. Wtedy po miesiącu i po wsiach polanykane są wszystkie handle i niziego kupić nie można.

Tak samo dzieje się na Wielkanoc. Wszystko jest pozamykane, a w domach ludu „prawosławcy“ stoją na stole plakci, sygniki i kiebasy, całej świegicenie polskie. Gdy zaś 12 dni później przyjdzie święta prawosławne, Boże Narodzenie lub Wielka-

noc, wszystkie sygniki i enkiernie są pootwierane, jak gdyby wcale święt nie było. a chłopci ciągną do żydowskich karczem i rozpiągają się, jak w dni powszednie.

A że Rosyanie nie mają rady na to, wicę radzą w „Moskiew. Wied.“, żeby znieść kalendarz polski katolicki, tak zwany Gregorjany, a zaprowadzić rosyjski prawosławny, a 13 dni spóźniający się z bigiem tymi kolo słońca. Żeby tylko polskie-katolickie święta przypadaly razem z prawosławnymi. Do takich śmieśności posuwa się Rosya, byleby tylko chłopci prawosławni nie żyli na Podlasiu po katolicku i po polsku.

— **Pzym.** Mostek Crispii został zwolniony. Nie pomogły mu nie bankiety.

Wiadomości o Stowarzyszeniach.

Drezno. (Sprawozdanie z czynności Towarzystwa przemysłowców polskich w Dreznie [za IV kwartał].)

Życie każdego Towarzystwa obję wia się w mia tem kroceniu ku swemu celowi. Celem zaś Towarzystwa naszego jest wspólna nauka, wzajemna pomoc i towarzyska zabawa. — Co do pracy w kierunku wspólnie nauki przedsięwziętej, pozostężyć się może pewnie dokładnymi rezultatami, czego dowodem 1) posiadzeń tygodniowych i jedno walne. W wyborze wykłałów uwzględniane bywają istotne potrzeby Tow. i postęć czasu, kwestye bieżące społeczne i niektóre działa z historii i literatury polskiej. Względem zaś wykładow ozywione są pogadanki — to bowiem uzależnia się sposobność dla każdego wypowiedzenia i uzasadnienia swego zdania o pewnej rzeczy. Pomijając wiele ciekawych kwestyi i zagadnień, do których rozwiązania podawała na każdym zebraniu ciekawa zawsze skryniczka zapytań umyślnie w tym celu wystawiana, aby każdy, nie zdradzając swęj osoby, mógł uzyskać pewne objaśnienia, zamawiano już też (dzierżywanym) wazniejszych następów z gazet, które abonujemy i to z „Orgdowika“, „Dziennika Pozn.“, „Przyjaciela“, „Przyjaciela Ludu“, „Wielkopolska“, „Postępa“, „Biensidy Literackiej“ i „Prócz tego abonuje dla Tow. prezes jego honorowy p. Konopacki „Gazetę Poznańską“, za co niniejszym składamy mu podziękowanie.

Przyjadając na dzień 24 listopada 21 rocznicę założenia Tow. naszego obchodziliśmy dnia 1 grudnia w lokalu posiedzeń. Prezcs, zagawisy uroczysty obchód, treścił w krótkich, lecz dobitnych słowach cel naszego Tow. Potem nastąpił śpiew chorálny: „Kiedy namie wstała zorze“, dalej deklamacyj i odczyty stosowne do uroczystości. Po odczytaniu listów i telegramów nadeszłych z życzeniami, zaśpiewano na zakończenie: „Boże coś Polskę“.

Następnie odbyła się wspólna kolacya, przy której to sposobności bawiono się z jak najmniejszym zadowoleniem i zgodą do późnej nocy. W poprzednią niedzielę odbyła się msza św. zakupiona na intencją i pomysłny rozwój Towarzystwa.

Jak rok rocznic, tak i w zeszłym roku urządzilo Tow. wspólna kolacya w wigili Bożego Narodzenia, w której większa połowa członków, oraz kilku gości wzięło udział. Rozpoczęto dzieleniem polskata, a zakończono przy świetleńm drzewku wesoła „Kolegja“. Dnia następnego, tj. w pierwsze święto, odbyła się licytacya drzewka, z którego dochód przeznaczono na biedne dzieci polskie w Poznaniu.

Stan kasy jest następujący: Dochodu było 32.10 m. Rozchoda 78.56 m. Rezerwant wynosił 1137.8 m. Odeciągający deficyt, pozostaje w kasie 1090.52 m. Wprowadzona w życie kasa przecho-

